

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

EPIGR. LIX.

Symbola, Diribitor, cur utraque dividis ægre?
 Num Monachis vinum debuit omne Deus?
 Objice Discipulos, Doctores denique factos,
 Laicus & Doctor sic, puto, multus erit.

EPIGR. LX.

Unigenæ Christi quæ nomine terruit Orbem,
 Hæc Molinæ precibus noxia Bulla data est.
 Plurima monstra tulit, nigro quæ debet Averno,
 Fædius hoc nullum cultior Orbis habet.

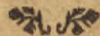
Kundgöresser.

På måndagen, eller den 22 dennes föremiddagen,
 från kl. 10 til 12 inlösas och afhentas de i Dom-
 propste-huset inropade böcker: hwilket man måste
 kundgöra, på det de, som försummat för anslagne
 dagar, ej må gå fäfangt.

Til salu angifwes Madame Wennerströms obe-
 bygda, och på Köpmansgatan, wid Tyfka Scholä-
 huset, belägna tomt.

En målad kammar åt gatan, med säng och
 kläder, kan hyras hos Saltmätaren Peter Anders-
 son på Kronhus-gatan.

Hos Herr Andreas Barthengren finnes et parti
 nyligen inkommen god råg, och säljes tunnan för
 10 Dal. S:mt.

Göteborgska
 Magasinet.

Lördagen, den 27 Junii 1761.

Stadsnyheter.

Det är redan gammalt, at Commerce-Rådet
 och Riddaren af Kongl. Nordstjerne-Orden, Herr
 Jonas Alströmer, den 2 dennes med döden afgådt
 i Allingsås, och blifwet begrafwen den 7 samme.
 Herr Doctor Jonas Theodor Jagräus har strax
 uprest en ganska wacker Minnes-wård öfwer denne
 Riks-hushållaren. Som saknaden är almän, wil
 jag här inrycka slutet af Graffkriften.

Allingsås. Stad.

Som.

Laget. Närmaste. Del.
 Af. Wår. Dödas. Illit.

Som. Ieder.

Sin. Uprättelse.

Från. Hans. Inträde.

Sin. Frihet.

Från. Hans. Inrättningar.

Cc

Sin.

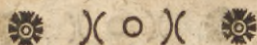

Sin. Wålماغت.
 Från. Hans. Anstalter.
 Sin. Prydnad.
 Från. Hans. Kärlek.
 Får. Nu.
 Den. Hedren.
 Ut. Förwara. Hans. Moll.
 Men.
 Ingen. Des. Tänkande. Inwånare.
 Kan. Annat. An. Med. Tårar.
 Följa. Til. Grafwen.
 En. Sådan. Borgare.
 Som. Waret.
 Stadens.
 Foster-Barn.
 Och.
 Foster-Fader.

**Berättelse om en dräng i Thorslanda,
 som skal waret lekamligen besatt af
 djefwulen.**

Min affigt är ingalunda, at härmed afgöra, hurumida den onde anden förr, eller nu mera slyskofätter sig med dylika besök hos människjor: Jag har trodt, at dessa historier woro nu för tiden sladderagtige; men nödgas af söljande trowärdiga berättelse hämma min fördom. Det är Kyrkoherden i Thorslanda, Herr Laurentius Stabäus, som swarar för riktigheten af min Saga, hwilken desutan styrkes af flera äshna wittens underskrift.

Utan

Utan widare företal, aflemnar jag här bemålte Kyrkoherdes historiska anmärkningar öfwer en händelse, som gifwet honom nog bekymmer och arbete.

Drängen J. W. född här wid Görheborg år 1739 den 18 Februarii, war yngre til år, än ondskan. Han swor jämmerligen, bad aldrig, gick ogerna i Kyrkan, afflog Catechismi-läran, söng altför et en hop fula wisor, och hwislade fram stygga slabbånger: korteligen, war helt ogudagtig. Til et prof tjena söljande drag: i förledet år frågade Herr Kyrkoherden Stabäus honom en morgon, om han någonsin gör bön? om han gjort i dag sin morgon-bön? hwarpå drängen swarade: **Tjef, djefwulen ra mig, om jag det har gjort.** Tre förut blef han tilhållen wid straff och aga, at gå i Kyrkan: han gick ändteligen inom Kyrkodören, men wände strax om, och gick ut igen. Wid hemkomsten betygade han med ed och swordom, at han waret i Kyrkan, fast han ej weste, hwem som prädikar. Hans olydna mot sin mor, och mot Kyrkoherden Stabäus, där han nyligen tjent, har bland annat ädraget honom den sednares heliga iswer wid et tilfälle.

Den 23 October 1760, gick J. W. at utmärken, at söka efter sin husbondes får: under det han så gick, och grublade på pengar och arme-krafter, twänne mål för des önsningar, hwistades det syndaren i dronen, förtroligen och sagta, doch så, at han med sin naturliga hörsel kunde fatta dessa orden: **Om du tre Thorsdags qwällar å rad springer tre gånger hwar qwäll omkring**

C c 2

Kyr

Kyrkan, och den tredje qvällen har med dig en förskrifning, med dit eget blod skrifwen, så skal dig aldrig trycka hwarcken penningar eller styrka. När syndaren omsider rent ut aflemnade denna bekännelsen, frågade Kyrkoherden honom, på hvad sätt hit onde sedan talat med honom? hvarpå swarades, at han hwilskar altid. I annan händelse skulle drängen blifwer rådd, yrade han sig.

Samme Thorsdags afton, eller den 23 October, gick syndaren til Kyrkan, och började sin bakvända resa; men blef wid återkomsten til det nordwestra Kyrko-hörnet liksom gripen och tagen af någon ohyllig magt i bägge öronen; hvarpå han iopp öfwer grafswar, dy och wattu-pussar hem til byen, fläste och såg hemst ut: så at des husbonde frågade efter orsakerna; hvarpå drängen utlät sig, at han årnat springa rundt om Kyrkan, såsom Satan ingifwet honom, m. m. Den andre warnade syndaren alswarligen; hwilken tilbragte den natten med stor oro, waggade af och an i sängen, swor gräseligen i sömnen, och talade argt, utan at wara waken. Den 25 om natten rögde han åter i sömnen, at han den aftonen hast unngånge med Satan, som lofwat stå honom bi wid Prestegården, då Kyrkoherden skulle komma ut, och blifwa af drängen nederstagen; hwilket ock den sednare, efter egen inthgan, hast i upstär.

Nu war det wedersinggeliga beslutet mognat, at drängen wille förskrifwa sig den onde i wäld, hwilket folket i huset gissade til, sedan man förnam,
at

at syndaren sökte för all ting efter enrum. Då nu sonen i huset smög sig in til drängen, fans han hafwa et stycke papper hos sig, samt en knif och pen-na i handen. Skrifstygen blefwo på stunden tagne ifrån honom, papperet kastades på elden, och skrifwaren måste då lägga sig i dageliga stugan. När han nu somnat, började han åter hisseligen swärja, så ot folket nödgades inkalla sine grannar. Desse hörde honom lifasom ursägta drögsmålet med sedelen; ty han sade: Hade de icke kommit så hastigt uppå mig, skulle du långesen haft honom. Swarföre hade du dem icke där ifrån? Och hwarföre skaffade du icke ut Presten i qväll? Swar gång jag kallar på dig, bör du stå som en tånd näswoer. Djeswul hugg och stick. Djeswul . . . Djeswul . . . Djeswul är du stark? Ifrån kläckan i til 5 framtebde Satan sig med ögonstentlig kraft och werkan, i det syndaren en gång uplyfte 9 mäns armar i högden, då de höllo honom. Under samma tid sammanbögdess patientens hufvud och knän med sådan wäldsamhet, at det brakade i lederna: likwäl sprang han i det samma hastigt ur deras händer up under taket. Efter dessa paroxysmer rådförde någre af folket sig imellan, om de icke skulle sticka båd efter Presten. Då patienten det märkte, bad han, at man icke skulle görat: ty om han kommer, sade syndaren, blifwer det 10 gånger wärre. Härigenom blef Kyrkoherden ej efterstickad förän den 27 October. Drängen hade ro den natten, men dagen därpå icke så.

Nu war syndaren nögd, at höra sit skriftermål; men under det samma begynte swära rykningar wisa sig hos honom, som bådade nya parorysmer. Alle närwarande togo til bönen, men patienten såg med en bister och förfärlig upsyn på Presten, så at någre stodo up af fruktan, at drängen wille rusa på honom, hwilken likwäl bad dem ligga stilla. Då bönen war slutad med några Psalmer, gick Kyrkoherden ur rummet för at swalka sig litet; men blef strax återkallad: då han såg patientens hufwud tryckas baklänges ned i kläderna, och bröstet otroligen högt up. Hwarwid den arma människan ropade öfwerljuddt: **Ach, han knäcker halsen af mig ***. **Han bräcker min hals. Ach han qwäljer mig, han qwäljer mig.** Ja, han slet och bet grymmeligen kring om sig, ref sönder kläderna, skar och gnislade med tänderna, likasom den besatte drängen, som talas om i Marc. 9: 18.

Som nu Kyrkoherden Stabäus trodde drängen wara lekamligen besatt af djefwulen; grep han honom i början an, på lutheri wis, med föragt, och satte den ene foten på Patienten, med bifogat tal. Mera wäsende skal Herren Jesus, alsmächtig Guds Son, icke göra af dig, du högmödige djefwul, än så här förtrampa dig under våra fötter. Härpå blef drängen än mer rasande, ropade djefwul flera gånger,

* Det bör ej föråttas, at Herr Kyrkoherden ofta förmanat denne swärjaren med dessa och dyliga ord: **Agta dig, at icke djefwulen knäcker halsen af dig.**

gånger *, ja ref och slet så grymmeligen, at karlarne, som höllo honom, ropade, **Aya! Aya!** Kyrkoherden upmuntrade sig och dem, at icke räddas, om än alle djeflar kommo ur helfiwetet: **ty wi hafwe, sade han, Döpelsens heliga friteken uppå oss: wi hafwe ock fådt i Natwarden Christi lekamen och blod til wiss underpant, at hwar Jesus är, där måste Satan wilka: lade så sin hand uppå den besattas bröst, och sade: Herre Jesu, förlät mig, at jag uti min matta förtröstan på din nåd och almagt, upprepar dina dyra löstesord i Joh. 14: 12. Sannerliga, sannerliga säger jag eder: den där tror på mig, de gerningar, som jag gör, skal ock han göra; och skal göra större, än dessa: ty jag går til Fadren. Wid dessa orden sågo alle närwarande, at bröstet saknade, och alle lemmanne föllo magtlöse ned i sängen. Andringen war så utmärkt, at folket sprungo försärade därifrån, och sågo sig tillbaka. Nu fulföljde Herr Kyrkoherden**

Cc 4

Skrif-

* Wid detta tillfälle påmintes drängen, at snarare anropa Jesus om hjelp, än den onde Anden: hwarpå han med en tom och ihälig röst utlade: **Dauids Son, hjelp mig; ehuru han tros näpligen wetat, hwad Dauids Son betydde. Denna anropan war således skrymtagtig och förledande. Patienten har desutan försäkrat, at han känner hwarcken igen detta, eller annat, som han sagt under parorysmerna. Det bör ock märkas, at Herr Kyrkoherden under dessa besök frågat drängen, om han wette, at den onde anden qwäljer och plågar honom? Hwarpå han swarat: Ja, wet jag det.**

Kristermålet, lämpat i anledning af 1 Mos. 3: 15, in på den omständigheten, at syndaren skolat sitta hål bak i hålen på sig; hwilket han ogeria bekände.

Den 28 October reste åter Kyrkoherden til den andeligen, om ej lekamligen, besatte drängen. Inngen andagt och inga sukningar märktes ännu hos honom: ty fick han strax et nytt Kristermål, där slyggel: n af des tilåmnade gerning asmalades, och drängen omsider bragtes, at mundteligen affäga sig djefwulen, med alla des gerningar, och wäsende.

Wår tapre Prest hade knapt hunnet hem, innan han återkallades til den besatte, som Satan ännu ej budet farwål. Nu bör märkas, at drängen hade sig jämmerligen från kl. half 8 til 10 om aftenen; at han utstod 3 parorysmer inom den tiden; at munden i andra anfallet wreds än åt den ena, än åt den andra sidan, onaturligen; at, då folket sun- go gudeliga Psalmer, öfwerrostade drängen dem med swarsware-wisan, den han krönte med et hemskt och flatt åtlöje; at han hwistlade fram åtskilliga både menuetter och polster, konstigare än han förstod; och at han under alt detta såg glad ut. Desutan märkes, at Presten estersändes, utan at drängen weste därpå; at denne likwål sade kl. half 10 wid lag: **Nu är han alt på wägen**, och kort innan Kyrkoherden framkom: **Ulo, allo, allo!** **Nu får jag intet längre wara här**; samt at hanen då gol et fördublat roy, hwarmed parorysinen gick öfwer. Jag bör ej heller förgåta den wakra swanefängen, som hin onde genom drängen framsförde, under sista anfallet.

anfallet. Jag hade kommet dig til, at gå med et haresult hjerta til Presten; men likwål hafwer du låtet honom draga dig ifrån mig: hade jag trodt dig om det, skulle jag längesen bråkt halsen af dig: men nu skal jag plåga dig led ifrån led, tils tuppen gal: sedan hafwer jag ingen mera magt öfwer dig.

Kyrkoherden förehöll honom nu, i anledning af hane-ropet, historien om Petrus; sedan songs **En syndig man**, omsider låstes wälsignelsen öfwer syndaren af samme man, som året förut, af Christelig nit, förbannat honom.

Slutfrågan blir nu, om denne drängen waret lekamligen besatt af djefwulen? Eller om dessa tecken röja någon hästigt sjukdom, som kanske härrörer af förbränd och etat blod? Det kan ej frångås, at uslingen waret i några år befajad med sådane wätstor, emedan han en gång, ifrån hafwud til fot, haft ohyggeliga, hwita och blågula, spetåtsfår, fläckar och gropar; en annan gång hifvelig mängd af ohyra, så at kroppen war snart upåten, om man ej swumet på tjeuliga hus-curer däremot. Men med alt detta talar sjelfwa saken för den andra meningen, näml. at han waret besatt. Är det rimeligt, at hafwa den ena stunden en hästigt feber, med convulsioner och alla märken til flag, och kort efter sätta ärtesatet för sig, äta, dricka och röka tobak? Jag temnar, at en sjuk kan se glad ut, tralla och hwisla fram menuetter, stratta lifasom en gnäggande häst, hoppa up emot taket, och

Cc 5

Sijla

Filja sig från 9 man; men huru kunde sjukdomen göra honom wis om Kyrkoherdens ankomst? Om haneropot, m. m. Huru kom det, at febrén bröts af, då patienten hörde Joh. 14: 12. Huru kom det, at den sjuke spådde sant, under sista paroxysmen, om sin snart återsäende helsa? Skada, at ingen Medicus waret tilstådes, och pröfwat grunden til spådomen.

Rigtigheten af denna historia fultygas dels af Herr Kyrkoherden Stabäus, dels af åboerne i Thorslanda, Olof Olofsson, Lars Björnsön, Berend Bengtson, Olof Jonson och Anders Hinrichson, som alle waret åsyna witnen, och underskrifwet berättelsen. Den besatte har, sedan den 28 October, sluppet lekamliga plågor; lefwer och mår wäl, utan at wisa sig mycket förbättrad til lefweret. När han winner bättre insigter, och kan få wida släppas til den helige Natwarden, torde Consistorium så närmare förhöra honom.

Swad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Ankomne äro Skepparne Carl Tallberg ifrån Köpenhamn, Olof Bengtson ifrån Friedrichshall, och John Turner ifrån Montrosi med barlast, och Hans Lambert ifrån Bourdeaur med win och brännwin.

Uc

Utgångne äro Skepparne James Patrick til Perth, och John Scotland til Camphier med järn och bräder.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 24 Junii.

London	-	-	69 $\frac{1}{2}$	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	-	65 $\frac{1}{2}$	-	-	M.f R:mt.
Hamburg	-	-	70	-	-	M.f R:mt.

Helsingör. Den 12 Junii afgingo Skepparne Lars Jungbom ifrån Nyköping til Götheborg med råg, L. Elfwing ifrån Nstads til Uddewalla med tunnor. Den 13. M. Feddes ifrån Stockholm til Amsterdam med järn, And. Chesman ifrån Carlshamn til Warberg med tunnor, Christen Jensen Grafn ifrån Stockholm til Ålborg med tjära, Olof Olofsson ifrån Stockholm til Portugal med järn. Den 15. Olof Nilsson och Anders Larsson ifrån Riga til Warberg och Götheborg med lin och hamp. Anders Björnson ifrån Wisby til Götheborg med kalk, och Isaac Hulst ifrån Carlshamn til St. Åbes med bräder. Den 16. Johan Magnus Schonberg ifrån Malmö til Bergen med flisor, Lars Dalström ifrån Stockholm til Dublin med järn, John Jenkins ifrån Stockholm til Lynn med dito, Helse Olsson ifrån Götheborg til Königsberg med sill, Eric Rosenblom ifrån Marstrand til Stockholm med sill, Nils Lindberg ifrån Götheborg til Dansig med dito, och Johan Elisen Barkman ifrån Stockholm

holm til England med järn. Den 17. Georg Wilhelm Wendi, och A. Børgeson ifrån Gøtheborg til Dansig med sill, Martin Nigner ifrån Stockholm til Bristol med järn, och Nils Wessing ifrån Gøtheborg til Stockholm med styckgods. Den 18. Christ. Wallis och A. Holmström ifrån Barth til Amsterdam med tjära, Jonas Landström och Daniel Norman ifrån Stockholm til Dublin, Cork och Bristol med järn och tjära, Engelbrecht Norman och J. Carl Ewert ifrån Stockholm til Irland och Amsterdam med järn, L. Arwidson ifrån Gøtheborg til Meinel med sill, S. Swenson ifrån Wisby til Warberg med kalk, Swen Larsson Dahlgren ifrån Stockholm til Gøtheborg med järn, Johan Helm ifrån Carlshamn til Lissabon med bräder, Swen Bernander ifrån Louisa til Gøtheborg med råg, och Jonas Rosberg ifrån Stockholm til Gøtheborg med järn. Den 19. Zacharias Holmberg och Eric Lundström ifrån Gese til London och Amsterdam med järn. Den 20. Gustaf Weis ifrån Louisa til Gøtheborg med råg, och Daniel Wilde ifrån Stockholm til England med järn. Den 21. Måns Thorsen ifrån Gøtheborg til Stockholm med sill, Peter Strandberg ifrån Dansig til Uddewalla med råg, och Peter Drakström ifrån Uddewalla til Dansig med sill.

Swenska Ostindiska Skeppen, Prins Carl och Sophia Albertina, som affeglade förledet är den 28 Febr. från Gøtheborg, och den 12 Maji från Cadix, hafwa mot all förmodan hunnet til Stratsunda den 17 Augusti, wåntas således hem i år.
Från

Från Cadix hafwa windarne waret dem så gynsamme, at de legat öfwerhuswud 138 mil om dygnet. Besätningen war frisk, och alt har til samma tid gådt efter önskan.

Natten emellan den 18 och 19 war et starkt åfse-
dunder i Warberg. Hos Skepparen And. Björkman slog åfkan ned i stenlagde gården, bredwid brunnen, och tryckte et hol af en alns diameter, något aflångt, emot 7 quarter djupt i jorden. Sten-
fåtningen i brunnen war ej stadad; men sjelfwa botnen war pressad så starkt up, at han måste gräswas om, så framt han skal gifwa watten. Knappt 4 til 5 alnar därifrån war et halmtak. En gård i Spannarv blef samma natt af åfkan antänd och upbränd.

Resande äro Kyrkoherdarne, Herr Fabian Hilleström ifrån Östmal, och Herr Andreas Jeurling ifrån Spekeröd, samt Herr Andreas Cederfeldt.

Små Kyrkotidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 17 til den 26 dennes födde 2 Gosse- och 5 Flicko-barn: Wigde Commiss. och Råmner, Herr Enoc Andr. Grönlund, och Jungfru Maria Elisab. Halman: Döde Styremannen Jöns Helleboms Enka 101 år gammal, Awinspersonen Brita Sörman, efter barns-börd, 1 Gossebarn af slag, och 1 Flickobarn af flickosta.

I Lyssa Församlingen födt 1 barn, och 1 begrafwet.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn: Wigde Soldaten Martin Barkholz och Pigan Brita Dlofs.

Dlofsdotter: Döde Soldaten Jacob Schog af
wärf, och 2 barn af slag och trånsjuka.

Scholmästaren i Kongsbacka, Herr And. Joh.
Dragstedt, är den 19 dennes med döden afgången.

Små Lärda Nyheter.

Upsala. Den 16 dennes firades en lärd Högtid här wid Academien, då 104 Philosophiä Candidater singo Magister-kransen af Promotor, Herr Professor Dalman. Dagen därpå stredde den ändring, at Konglige Lif-Medicus och Medicinä Professorn, Herr Doctor Samuel Aurivillius, blef Rector, efter Economia Professorn, Herr And. Berch; och Poeseos Professorn, Herr Mag. Carl Aurivillius, Decanus i Philos. Faculteren, efter Herr Professor Georgii. Således har Academiiska styrelsen fallet til större delen i 2 bröders händer.

Göteborg.

Öfwer Veneris gång under Solen, som med en god Tub, och wid et wäl reglerat ur, observerades äfwen härstädes den 6 dennes, smiddes soljande werkar, om ej på Parnassen, doch i stora Kyrkotornet, dit Mathes. lectorn, Herr Magister Kullin, budet åtskilliga witten til et så rart himmelstefen.

I.

Jag i den satsen ifrig war,
At ingen Venus fans wid denne fälle Polen;
En Skönhet gaf mig likwäl detta swar;
Nyss syntes Venus midt i Solen.

Hon

Hon trodde solen blifwet får,
Och at wår blomster-jord des kärlek funnat draga;
Ty ingen Nymph, hon sade, Moucher bår,
Om ej at lysa och behaga.

2.

Venus stadna, löp ej så!
Wil du eld af solen låna?
Swartil skal dit uptåg tjäna?
Du har hetta nog ändå.
Doch, du Könets sel begår;
Solen kan ej bli förnedrad,
Men du tror dig därmed hedrad,
At ock solen fläckar får.

3.

Du Skönhets mor, högborna, täcka,
Som tindra plår bland himlens blöf!
Din glans fördunklas nu för oss,
När du tyks solen sjelf bestäcka.
Du syns uppå des bianka hy,
Som liten mouche på täcka kinder;
Gör ljuset söga bräck och hinder,
Men blott ger ögat något bry!

4.

Dic mihi, cur Venerem Phoebus tam rarus
obumbret?
Prodidit hanc olim: nunc inimica dea est.

Rund-

Kundgörelser.

Uti Skara stad och huset N:o 93 wid torget, kommer genom offentligt utrop, den 7 Julii kl. 9 föremiddagen, at försäjas hwarjehanda husgeråds saker, bestående af både guld- och wägg-ur, förgylt och oförgylt silfwer, med speglar, samt ängellst ten, koppar och järnsaker, lin- och sängkläder, porcellinsfat och talrickar, Skåp af ätilliga slag, bord och stolar, med öfvertäfte wagnar, flådar och åkeredskåp, plogar och härswer, jämte åtillig träbråte, gode orar och kor, samt häste-kreatur och spannemål, med mera.

På måndag, eller den 29 dennes, förläses på Auktions-kammaren härstädes, et parti smör och talg, ankommet i desse dagar från Finland, och kan om måndags morgon beses i Herr Hans Brunjeansons hus; åfwen förnyras samme dag et parti tyst råg.

Hos Herr Johan Fredrich Sponseger finnes uti inkommande wecka, en och annan sats af Pyrmont- och Selger-watn, som hemkommet med Skeparen Sjögård ifrån Hamburg.

En kammarer och sal åt gatan, jämte klådsflåp, står emot hyra at tiltrådas: mera mundteligen.

En wacker öfvertäfte och fyrstusig wagn är til salu, hwarom närmare underrättelse lemnas, där dessa Wekoblåd utgifwas.

Göteborgska

Magasinet.

Lördagen, den 4 Julii 1761.

Tankar om besparing af Wed och Torfinossar.

Uti förleden månad utkom i Göteborg et stycke nyttigt arbete på 3 ark: hwilket innehåller medel at bespara Fog, och tillika hämma wedbrist, utördt ej mindre med estertanke, än på et öfwerlygande sätt. Det är en sanning, som ty wär ej kan nekas, at om wi nu börje spara Fogen, så börje wi wår besparing icke på brådden, utan på botnen, som almogen plågar säga om elacka hus-hålläre; ty nöden är icke för handen, hon är redan kommen.

I wecko-frister får man nytta frie, men wållmente, tankar; jag hoppas, at af det mykna, som i Magasinet anföres om Fogs-brist och Fogsbesparing, hänger något wid. Wårt glam höres ofelbart af dem, som kunna nytja det, och jag beder så i Magasinet ej så mycket anföra innehållet af den lilla berömdwårda Fristen, som i samma åm-